

**Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis
Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et
Justitiæ, Sive Decisivi Discursus**

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in
quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus
respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum
luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque
omnibus in utroque Foro ...

Pars Prima. De Iurisdictione Et Foro Competenti. Pars Secunda. De
Praeeminentiis & Praecedentiis

**Luca, Giovanni Battista de
Coloniae Agrippinae, 1691**

Disc. X. Mediolanen. Erectionis Confraternitatis. An & quando uni
Ecclesiæ; Collegio, Confraternitati, vel personæ competat jus seu
præeminentia impediendi alteram, nè easdem celebret solemnitates, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74087](#)

Multa etiam ex hac parte dicebantur circa insufficieniam dotis, ob vincula & malas qualitates honorum, de quibus tamen utpote in facto consistentibus, non pertinebat ad Advocatos agere, sed adhuc Rotae vīsum fuit objecta, nullam vel modicā habere subsistentiam ad effectum de quo agebatur.

MEDIOLANEN.
ERECTIONIS
CONFRATERNITATIS
& alia controvergia aliarum Dicecessum inter partes respectivè
ut infra.

Casus disputatus in Sacris Congregationibus Concilii, Episcoporum, & Rituum & decimum ut infra.

An & quando uni Ecclesia; Collegio, Confraternitati, vel personæ competit jus seu præminentia impediendi alteram, nè eadē celebret solemnitas, seu eadē utatur denominatione vel titulo, aliosque actus præminentiales consimiles exercet.

SUMMARIUM.

- 1 Falti series.
- 2 De Constitutione Gregor, XIII. moderatoria Priviliegiorum Regularibus concessorum per Pium V.
- 3 De intelligentia Constitutionis Pii V. super Congregatione Rosarii.
- 4 Autoritatis Ordinarii loci non censetur in Priviliegiorum derogatum.
- 5 Regulares dicuntur ministri Episcopi, eiusque subdivisio in concernentibus Divinorum ministris populo.
- 6 Congregationes, & Confraternitates non nisi de Ordinarii loci licentia erigi possunt.
- 7 Quomodo intelligenda sit privilegia Religionis S. Dominici circa Rosarium.
- 8 De Constitutione Ius. Clem. VII. non erigendi plures Confraternitates eiusdem tituli, vel instanti.
- 9 In eadem Ecclesia permitienda non est eretio plurimū Altarium eiusdem Invocationes.
- 10 An quis possit prohibere alteri eiusdem nominis vel cognominis usum.
- 11 De distantia servanda inter Ecclesias, & Monasteria.
- 12 De conclusione, de quan. 8. & quomodo illa practicari ac intelligi debeat.
- 13 Quatenus eiusdem instituti plures adiungit Confraternitates, quomodo solemnitas per eas celebrari debet.

DISC. X.

Ircā initia Advocationis, quibus ex Curiæ stylo hujusmodi negotia magis congrua esse soleant, plures tractavi controversias in Sacris Congregationibus Concilii, Episcoporum & Rituum, super præminentias Ecclesiasticis, praesertim vero in una

Mediolanen. Cum enim in Ecclesia Collegiata S. Laurentii Mediolani, aliisque Ecclesiis, cum Archiepiscopi auctoritate erectæ essent aliquæ Confraternitatis sub invocatione Sanctissimi Rosarii, se opposuerunt PP. S. Dominici, prætententes hujusmodi erectiones fieri non posse, Tum ob alias Confraternitatis sub eadem invocatione, & titulo jam erectas & existentes, Tum ex *Constit. 86. Pii V.* disponente, ut non nisi de consensu Pat. Generalis d. Religionis, ad hujusmodi erectiones procedi valeat, Unde introducta causa in Sacra Rituum Congregatione, prodiit resolutio pro iplarum Confraternitatum valida erectione, dummodo tamen major solemnitas Rosarii diversis temporibus & diebus respectivè ad tollendas confusions ac amulaciones celebraretur.

In hac autem disputatione, scribens predicta Ecclesia S. Laurentii aliisque Confraternitatis, seu Ecclesiis, duas constituebam inspectiones, Unam circa di Etiam Constitutionem 86. Pii V. Alteram in terminis juris communis; Quoad primam, quicquid sit, an hujusmodi Constitutio continetur sub genericâ abrogatione facta per Gregorium XIII, successorem *Constit. LX. §. 6.* de privilegiis que cum nimia liberalitate per Pium V. Regularibus concessa fuerant, redactis ad terminos juris communis, & Sacr. Concil. Trid. Adhuc admissa ejusdem Constitutionis subsistentia, dicebam, etiam cum lensi veritatis, eam procedere, ac intelligendam esse respectu aliorum Regularium, seu etiam scularium inferiorum, ne scilicet in eorum Ecclesiis vel Capelis hujusmodi erectiones facere possent sine consensu Generalis illius Religionis, cuius istud est particularē institutum; Secundum autem ubi id equitur cum auctoritate Episcopi, seu alterius Ordinarii loci, qui pro animarum salute, vel populorum spirituali consolatione, ita expedire judicit, quoniam, cum dicta Constitutio nullam Episcoporum seu Ordinariorum mentionem faciat, neque eorum adimat auctoritatem, ista semper in hujusmodi particularibus privilegiis excepta censeretur, ex collectis apud Roias doc. 2. 8. & habetur occasione privilegiorum super exemptione frequenter sub iure jurisdictione.

Ut enim habetur dict. tit. de jurisdictione præfertim in Panormitana, disc. 31. Regulares quantumvis exempti & privilegiati, circa ea quæ concernunt Divinorum administrationem populo, dicuntur operarii in vinea Domini, subordinati profindè Episcopo vel Ordinario, qui est illius vinearum Praefectus, & major Custos, sive dicuntur ministrantes illius gregis, cuius Episcopus, vel Ordinarius est Pastor; Et consequenter prorsus improbabile dicebam, quod Ordinarius, & Superior, dependentiam habere debeat à subditis & inferioribus, solumque ponderabam, hujusmodi Religiosos, ex dicta Constitutionis dispositione vel ratione, dicendos esse legitimos contradictores, atque aliquod peculiare ius habere se opponendi hujusmodi novis erectionibus coram Ordinario, cuius tamen potestas exinde coarctata non remaneat, determinandi id quod ex locorum qualitate, aliisque circumstantiis magis expedire judicaverit.

Quod clare comprobari observabam ex Constitutione 21. Sixti V. §. 5. per quam dicto Generali conceditur facultas ergendi hujusmodi Societas vel Congregationes, ubi jam erectæ non adestent, de Ordinarii tamē loci licentia & consensu, ergo prorsus vanum est assumptum, quod hujusmodi facultas competenter privative ad ipsum Ordinarium; Et clarius

clarior per Constitutum 115. Clementis VIII. disponetem hujusmodi facultates, & præminentias Regularibus, aliusque inferioribus competentes, locum non habere nisi accendentibus licentia, & consensu Ordinarii loci, ad quem regulariter & privatim pertinet hujusmodi novas erectiones Confraternitatum, & Congregationum auctorizare, ut decusum per eamdem Sac. Rituum Congregationem testatur Barbos. de universo iure Ecclesiæ lib. 2. cap. 11. numer. 77. & in summa Apostolicarum decisionum verbo *Confraternitas collect. 207. n. 15.*

Quodque facultates & præminentiae PP. Sancti Dominici competentes, circa Congregationes vel respectivæ festivitates Rosarii, procedant solum in eorum Ecclesiæ, non autem extra, decusum per Sac. Congregationem Episcoporum & Regularium testantur Riccius Gavante, Lezana & cæteri col legati per eundem Barbos. in eadem summa verbo Rosarium, Collect. 657. num. 4. unde propterea quo ad hanc primam inspectionem casus videbatur planus pro hac parte.

Quo verò ad alteram inspectionem, circumscripta eritam dicta peculiari præminentia, admittebam quod ex dispositione vel intentione juris communis vel Apostolicarum Constitutionum, hujusmodi novæ erectiones, quoties jam adsumt alienæ ejusdem instituti, regulariter admittendæ non sunt, ut disputavi in una Baren. in Sac. Congregatione Episcoporum & Regularium pro impedienda nova erectione Congregationis, seu Confraternitatis sub invocatione sancti Antonii Patavini, stante quod in Ecclesia Minorum Conventualium ejusdem Civitatis illa jam aderat crecta, dum eadem Constitutio 115. Clementis VIII. prohibet hujusmodi pluralitatem Confraternitatum seu Congregationum ejusdem nuncupationis & instituti in eodem loco. Quam Constitutionem esse in viridi observantia constat ex pluribus declarationibus ejusdem Sac. Congregationis Rituum, præsertim in Albinganen. 11. Novembri 1641. in Eugubina 23. Martii ejusdem anni, in Casalen. 12. Ianuarii 1647. & in aliis.

Idque summa ratione ob emulationem exinde resultantem, scandalorum & inconvenientium frequentius productivam, Unde propterea, etiam ex juris dispositione vel ratione si in una Ecclesia adest Altare cum devota imagine permittenda non est ereditio alterius Altaris cum eadem imagine, & sub eadem invocatione, ut per Genesim, in prædicta Archiep. Neapolit. cap. 109. num. 8. & bene confert. dec. 847. Seraphini, & advertitur etiam in Romana commemorationis defunctor. 9. Iunii 1666. Otalaria.

Et in simili habemus in eo qui prævenit, in se denominando de aliqua familia seu cognomine, ut jus habeat prohibendti alteri in eodem loco novam ejusdem cognominis seu intitulationis assumptionem, quoties de præsenti, vel tractu temporis id aliquod præjudicium sibi generare potest, quia licet nomina sint ad placitum, scilicet tamen est, ubi exinde alterius præjudicium oriri potest Casan. in catalogo glori. Mundipar. 1. considerat. prima conclus. 21. Cavalier. decif. 549. num. 2. Rota in Ampurien. denominationis Canonorum seu Capitulii 20. Aprilis 1646. coram Melito, de qua habetur suprà in Ampurien. Cathedralitatis, seu unionis, disc. 7. Ad quod etiam conferunt, quæ plurimes habentur sub isti. de Regularibus de non erigendo Monasterio vel Ecclesia intrâ certam distantiam, de quo in Iannen. privilegiorum coram Rosas dec. 327. &

356. & latius in eadem coram Corrado par. 10. rec. decif. 337. cum similibus.

Dicebam tamen, etiam cum sensu veritatis, istam esse questionem potius facti quam juris, non admittentem proinde certam generalē regulam seu decisionem, quæ tota pender ex locorum qualitate, populi numero, more regionis aliusque facti circumstantiis, ex quibus pender, an id sit concedendum vel denegandum, unde propterea in dicta Baren. Sac. Congreg. Episcoporum, & Regularium, in quâ ea controversia, disputata fuit, id remisit arbitrio Ordinarii; Idemque sequutum fuit in una Andrien. per me pariter disputata in Sac. Congregatione Concilii; Cum enim in dicta Civitate, nullas habente Parochias distinctas, cura animarum absque limitum distinctione promiscue exercetur in Ecclesia Cathedrali, & in Ecclesia Collegiata sancti Nicolai, quarum utraque numerum habet Clerum. Atque in Collegiata erat effet quadam Confraternitas sub invocatione B. Mariae de Monte Carmelo, cuius dies festivus cum magna solemnitate celebrari solita erat. Hinc ob nimiam emulationem inter has duas Ecclesias & Capitula vigente, crecta fuit etiam in Cathedrali consimilis societas sub eadem invocatione, atque recurrente prima societate ad Sacram Congregationem Concilii pro ea prohibenda, attamenstante qualitate Civitatis ac populi numero, rejecta fuit oppositio, remittendo totum arbitrio Ordinarii, cum ea tamen lege ut solemnitas diversis diebus celebrari deberet ut etiâ in Urbe servatur ut infra.

Si ergo multiplicatio admittitur in hujusmodi inferioris ordinis Civitatis, multo magis & indubitanter in magnis & Metropoliticis primæ classis, in quibus, ut præterim docet observantia Urbis, quæ longè minorem habet populum, quam dicta Civitas Mediolanensis hujusmodi multiplicatio Confraternitatum seu Congregationum ejusdem instituti passim practicatur, ideoque deferendum est iudicio Ordinarii, quod præsumitur rationabile, donec constet de irrationalitate, juxta ea, quæ habemus in proposito iudicii Ordinarii in prædictione, in concursu ad Ecclesiæ Parochiales ad formam Concilii, cum similibus.

In dicta verò Andrien. postquam determinata fuit prima controversia super utriusque Confraternitatis continuatione, alia exorta fuit super celebrazione festivitatis cum processione, aliusque solemnitatibus, quia cùm id per utramque eadem die fieret, stante emulatione Cleri, & successivè populi, multa exinde resultabant inconvenientia, unde propterea re denuo delata ad eamdem Sac. Congregationem Concilii, quamvis Ego scribens pro Collegiata, presuppono, juxta Urbis observantiam, quod hujusmodi solemnitas diversis diebus demandanda esset, insisterem ad istam Ecclesiæ Collegiatam ratione antiquioris instituti spectare debere præminentiam celebrandi dictam solemnitatem in ipso die festi 10. Julii, Nihilominus ob præminentiam Ecclesiæ Cathedralis, Sac. Congregatio, & quidem probabiliter, contrarium decrevit, quod scilicet in ipso die festi solemnitas celebraretur per Cathedralem, per Collegiatam verò in Dominico subsequenti, aliaq; plures habitæ fuerunt controversiae super terminis faciendi utramq; processionem respectivè, ac super ejusdem processionis modo, quæ omnes cum quibusdam prudentiis temperantis sibi fuerunt, satis deferendo, ut par est, Ordinarii iudicio & arbitrio.